מצרי שני שנשא בת ישראל מגיח ליה. דאיפסל לאילמא מחלל, ולאלמה, מה להך שכן לאו מאמר במצרי שכן עשה; ואמר רביע יצחק לאחי מחלל דחייבי עשה כגון בעולה לכהן גדול וכראב"ע דאמר יש חלל מחייבי עשה:

שכן יש בהן לד כרת. וסימה דאליבא דרבי יוחנן קיימינן ולדידיה אשכחן ממזר בלא לד כרת דקסבר דיש ממזר מעובר כוכבים ועבד הבא על בת ישראל ועוד דיומה דהוה מלי למימר מה להלד השוה שכן לאו תאמר במצרי דליכא אלא עשה: **מחלל** דחייבי עשה. הקשה ר"י ברבי מאיר מכל מקום ליכא למיפרך מה להלד השוה שכן לאו שאף באיסור חלל דחייבי עשה ליכא לאו דחללה לא יקח ומיהו דשמא חללה הבאה מחייבי עשה ליכא לאו אלא עשה לכהן הבא עליה א): **הלכה** אי אומר. לאו הלכה למשה מסיני קאמר א) דאם כן אמאי פליג עליה רבי יהודה אלא הכי קאמר הלכה אני אומר כך קבלתי מרבותי: מצרי

דתני רבי זכאי קמיה דר' יוחנן כי אם בתולה מעמיו יקח אשה להביא גיורת מכנה שהיא כשרה לכהונה ואמר ליה אני שונה עממיו מעמיו להביא בתולה הבאה מב' עממין ואת אמרת גיורת מכנה ותו לא? מאי שני עממין אילימא עמוני שנשא עמונית ומואי משני עממין דזכרים אסורין ונקבות מותרות היינו גיורת מכנה, אלא בעמוני שנשא בת ישראל ואביא דאמרי אמר ליה אני שונה עמיו מעמיו להביא בתולה הבאה משני עממין ומעם שיש בו שני עממין ואת אמרת גיורת מכנה ותו לא! ולהה לישנא בת מצרי שני דכשרה לכהונה מנא ליה, רבי תימא דילוף מעמוני שנשא בת ישראל, מה לעמוני שנשא בת ישראל שכן נקבות מותרות, מצרי שני שנשא מצרית שניה יוכיח, מה למצרי שני שנשא מצרית שניה שכן אין ביאתו בעבירה, עמוני שנשא בת ישראל יוכיח וחזר הדין וכו', אמר רב יוסף היינו דשמעינא ליה לרב יהודה דאמר עמיו מעמיו, ולא דעינא מאי קאמר, כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר הכי תנא קמיה אשה עמונית כשרה, בנה מעמוני פסול, ובקה מעמוני כשרה, במה דברים, אמורים בעמוני ועמונית שנתגיירו אבל בתה מעמוני פסולה, אמר ליה *פוק חני לברא מאי דאמרת אשה עמונית כשרה, עמוני ולא עמונית, בנה מעמוני פסול, דהא עמוני הוא, ובתה מעמוני כשרה, למאי, אילימא לבא בקהל, השתא אמה כשרה, היא מיבעיא, אלא לכהונה, במה דברים אמורים בעמוני ועמונית שנתגיירו אבל בתה מעמוני פסולה, מאי בתה מעמוני, אילימא עמוני שנשא עמונית, היינו גיורת מכנה, אלא עמוני שנשא בת ישראל, א"ל פוק חני לברא: מצרי ואדומי אינן אסורין וכו': מאי תשובה? אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן משום ראיבא למימר ערות יוכיחו שלא אסר בהן אלא עד שלשה דורות אחד זכרים ואחד נקבות, מה לערות שכן כרת, ממזר יוכיח, מה לממזר שכן אינו ראוי לבא בקהל לעולם, ערות יוכיח, וחזר הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן שאסורין ואחד זכרים ואחד נקבות אף אני אביא מצרי ומצרית שיהיו אסורין אחד זכרים ואחד נקבות, מה להצד השוה שבהן שכן יש בהן צד כרת? ורבנן *מחלל דחייבי עשה, ובר אליעזר בן יעקב, ומאי לא כי'הכי קאמר להו: לדידי לא סבירא לי דר' אליעזר בן יעקב, לדידכו דסבירא לכו כר"א בן יעקב, הלכה אני אומר, תניא אמר להן ר"ש הלכה אני אומר ועוד מקרא מסייעני בנים ולא בנות דברי ר"ש אמר ר' יהודה הרי הוא אומר בנים אשר יולדו להם דור שלישי הכתוב תלאן בלידה א"ר יוחנן אי לאו דאמר ר' יהודה הכתוב תלאן בלידה *לא מצא ידיו ורגליו בבית המדרש, כיון דאמר מר יקהל גרים איקרי קהל מצרי

דתני רבי זכאי כו'. כלומר מהאי כללא שמעינן ליה לרבי יוחנן דמכשיר: גיורת מכנה. ממכונה כלומר שאביה ואמה מעם אחד וגולה בקדושה לאפוקי גר עמוני שנשא בת ישראל דלאו מכנה היא הואיל וביאתה בעבירה בתו פסולה: עמיו מעמיו. מדמלי למכתב בתולה עמיו יקח וכתיב מעמיו אפי' בא ממקלת עמיו ועם אחר להביא בתולה הבאה מעני עממין ומהכא שמעינן ליה לרבי יוחנן דמכשיר: מאי שני עממין דקאמר אילימא כו': תיבא דאמרי. הכי קאמר ליה בהדיא להביא בתולה הבאה מעני עממין מישראלים וגר ואותו גר הוי מעם שיש בו שני עממין דהייבו עמוני: ולהאי לישנא. דקאמי בהדיא דלא מרבי אלא בת עמוני דקאמי מעם שיש בו שני עממין: בת מצרי שני. שנשא ישראלית וביאתו בעבירה קנא ליה לר' יוחנן דכשרה: מה לעמוני שכן נקבות. עמוניות מותרות מיד תאמר במצרי שני שהמתיר בהם הכתוב לעשות נקבות כזכרים עד שלשה דורות: מצרי שני שניה יוכיח. שבתו כשרה שהרי שלישית היא ואע"פ שיש בהן לד תמוד כדקאמר ואפילו הכי שריא אף אני אביא את זו הואיל והרי היא שלישית כשרה לכהונה: וחזר הדין. הלד השוה שבהן שאינו ברוב קהל ובתו כשרה: ולא ידענא מאי קאמר. מה הוה לריש בה אבל השתא ידענא דלאכשורי בת-עמוני שנשא בת ישראל קאמי: הכי תנא קמיה. רבי זכאי קמיה דר' יוחנן: אשה עמונית כו'. מפרש לה לקמיה: אמר ליה פוק חני לברא. דמאי דקאמר אשה עמונית כשרה לקהל שפיר קאמר דעמוני" ולא עמונית ובבה מעמוני פסול לקהל (ה) דהא עמוני הוא: בתה מעמוני כשרה למאן אילימא לקהל השתא אמה כשרה בתה שנולדה אחר כשרה מיבעיא אלא לכהונה בקדושה מיבעיא אלא לכהונה והדר מני במה דברים אמורים בעמוני ועמונית שנתגיירו וילדה לו בת דאין ילידתה בעבירה והיא גיורת מכנה אבל בתה מעמוני פסולה ומאי אילימא בתה של עמונית מעמוני הייבו גיורת מכנה והא אכשרת לה דהא מני לישא דקא פסלת בעמוני שנשא בת ישראל משום דביאתו בעבירה: פוק חני לברא. דהא נמי כשרה שהרי אני שונה עמיו מעמיו: עריות יוכיחו. אלא אסר בהן אלא שלשה דורות בת בתו אסורה לו והוא בכלל (דהויא דור שלישי) ועשה בהן נקבות כזכרים בת בתו בנו: שכן כרת. תאמר במצרי ואדומי שאינו אלא עשה "דור שלישי יבא להם" ולא ראשון ושני ולאו הבא מכלל עשה-עשה הלכך לא נעשה בו נקבות כזכרים: ממזר יוכיח. שאין כרת בביאתו ועשה בו בתו כבנו דאחד ממזרת ואחד ממזר אסור: עריות יוכיחו. שכשריה לכל ישראל חוץ מקרובים: לד כרת. שהרי ממזר אע"פ שאין כרת בביאתו מ"מ יש כרת ביולדו מעולד מאשה שהיא לאחיו בכרת: ורבנן. דתמרי יש תשובה פרכין ליה לרבי שמעון מחלל דחייבי עשה כגון כ"ג שנשא אלמנה אי עליו בעשה בתולה יקח ואין כאן לאו דזונה דליכא למ"ד ביאה פעולה-עשה היא אלא רבי אליעזר ולית הלכתא כוותיה כדתמר בפרק הבא על יבמתו (דף סח:) וקתמר ר' אליעזר בן יעקב אתם* הולד חלל והלכי פליגי ליה לבן לרבי שמעון-פליגיה יוכיחו, מה לעריות שכן כרת, חלל דחייבי עשה שאין בו כרת ואסורה הבא כבן, מה לחלל שכן ילידתו בעבירה, לפיכך עשה נקבות כזכרים, עריות יוכיחו, שאין ילידתם בעבירה ואסר בת בתו בנו: מאי לא כי. דמשמע דאין חשובתכם תשובה: לא סבירא לי דר' אליעזר בן יעקב. לדידכו נמי דסבירא לכו יש חלל, הלכה אני אומר שהנקבות מותרות: אשר יולדו. כל העולדים להם תפילו נקבה במשמע לישנא אחריתא תלאן בלידה הבנים בתם שיולדה אותם דאם היה לאשה הבן שני, ואי לאו דנקבות אסורות למאי הלכתא תלאן בלידה: אי לאו דאמר ר' יהודה הכתוב תלאן בלידה. ונקבות נמי אסורות: לא מצא ידיו ורגליו בבית המדרש. כלומר לא היה יכול לעמוד בדברין: כיון דאמר מר יקהל גרים איקרי קהל. בתמ' קידושין (דף עג.) אי איתא דנקבות שריין לאלתר הוו להו "קהל" ואסורות מגרים ראשונה ושניה למצרי ראשון ושני, כמה יטהרו ויבואו לידי דור שלישי: דאי

מסורת אור

* עי' יעקב ל' ומ"ל ע"ד טעה ל' הכסוק ד"ה ל:ל "ובנה אשר נשאה ומ"ל וכו'

מהגה

△ II I ר' לאונות בהגה דתני ר' בנאי דאמר דר' יוחנן

ב - ב ר' לאונות בתשובת ר' יוחנן דבא דתני ר' בנאי

הגהות ניטשאין טיגא זרקא הקרבה

מה בין בתה לבתו: ו-מאנינו טי טעמא בת ישראל

ב-זר דאמרי טעמא בת ישראל

ג-מאנינו טי מאנינו טעמ

** בתה כשרה לכהונה אבל אין הנקבות מותרות מיד

[שנה קו. ב"ק לה סנהדרין סב.]

אל דון: (ה"ק) מדרי ואדומי אינם אסורים אלא עד ג' דורות רש מאבן את הנקבות מיד אבל קו הזכרים - ואם אם האמים שאסר את הזכרים אסור עולם התיר את הנקבות מיד, אמרים שלא אסר אלא הזכרים אלא עד ג' דורות אינו דין שתתיר את הנקבות מיד

נוסח

הסבר דבא דתני בבא הגהנן ליש תשובה זקר"ה ש"ל

מהגה

△ הרבות לתשובה שהגיה ר' יוחנן

נוסח (המשך) מה ר"ש ור' הונא מ"מ מבנות (נקבה) מותרות מיד

[גיטין כח.]

הגהות הב"ח

(ה) רש"ל ד"ה אחר ליש וכו' פסול לקהל עמי דהא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תר"ה הלכה כו' דא"ל אמאי סליג עליה רבי יהודה וכו'. ל"נ מ' יבין שמועה דף כו ע"ב וכשו"ת מוזה יאיר ס' קנב:

[גיטין עה. פ.]

גליון השי"ס

נמ' אמר רב יוסף פיים דשמעינא. כעין זה שנה דף כח ע"ב נקמן דף פ ע"ב:

* ולכן אני (ר"ש) מתיר מדברי מיד

הגהות הרש"ש

דתני רבי זכאי. ל"ל דתני ר' יוחנן דאמר ר' יוחנן

דתני ר' בנאי

הגהות ניטשאין טיגא זרקא הקרבה

מה בין בתה לבתו

ב-זר דאמרי טעמא בת ישראל

ג-מאנינו טי מאנינו טעמ

** בתה כשרה לכהונה אבל אין הנקבות מותרות מיד

[שנה קו. ב"ק לה סנהדרין סב.]

אל דון

נוסח

הסבר דבא דתני בבא הגהנן ליש תשובה זקר"ה ש"ל

מהגה

△ הרבות לתשובה שהגיה ר' יוחנן

נוסח (המשך) מה ר"ש ור' הונא מ"מ מבנות (נקבה) מותרות מיד

[גיטין כח.]

הגהות הב"ח

(ה) רש"ל ד"ה אחר ליש וכו' פסול לקהל עמי דהא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תר"ה הלכה כו' דא"ל אמאי סליג עליה רבי יהודה וכו'. ל"נ מ' יבין שמועה דף כו ע"ב וכשו"ת מוזה יאיר ס' קנב:

[גיטין עה. פ.]

גליון השי"ס

נמ' אמר רב יוסף פיים דשמעינא. כעין זה שנה דף כח ע"ב נקמן דף פ ע"ב:

* ולכן אני (ר"ש) מתיר מדברי מיד